האבטומוביל

בטאון "מועדון החמש" - מועדון הרכב הקלאסי והאספנות בישראל • גליון מס' 70 • דצמבר 2008

אלפא רומיאו 1931 C6, היהלום שבכתר הרונדו המסורתי. ארוע סוף הקיץ, הפארק הלאומי רמת גן.

מה בגליון: ארוע סוף הקיץ של "מועדון החמש" רשמים ותמונות (עמ' 6-7), סיול אופנועים (עמ' 10), הארוע השנתי ע"ש גלאי (עמ' 17-19), ארוע מדליק ביולי (עמ' 21-22) רשמים מטיול למזכרת בתיה (עמ' 23) ועוד...

בני גרומר על תערוכת הרכבים היקרה בעולם (עמ' 4-5)

בני הספל חווה איתנו רשמים מהרשי וקרלייל (עמ' 12-14)

השקות וקבלות פנים (עמ' 15)

מנואלה | בני הספל

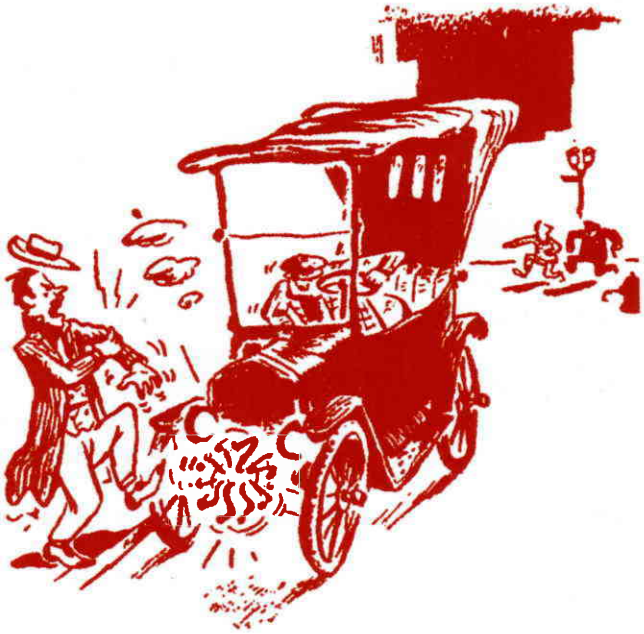

שלום חברים,

כמיטב המסורת אנו חותמים את השנה ואת הקיץ בחוברת בעלת ניחוח חו"ל. חברינו שביקרו בארה"ב, גרמניה ואנגליה מביאים את הרשמים ואת האוירה המיוחדת מהשווקים של הווטרמה, מהשפע של הרשי, מהפאר של פבל ביץ' ומהניחוח העתיק והמכובד של ביולי.

גם בארץ חגגנו באירוע סוף הקיץ שהיה עשיר ומאורגן מקודמיו, טיילנו במזכרת בתיה והשקנו מספר מכוניות מעניינות. את השנה חתמנו עם תחרות "הגביע הנודד ע"ש שאול גלאי". כל זה בא לביטוי בחוברת האחרונה לשנת 2008, שנה מרתקת מכל הבחינות.

ארבע חוברות הפקנו השנה ואני מבקש להודות לחברים ששיתפו פעולה במלל, בצילום, בעריכה ובהפקה, כולם חברי מועדון. בתקווה לשנה חדשה ומוצלחת כמו זו המסתיימת.

קריאה מהנה

בני הספל

עורך

מועדון החמש - מועדון הרכב הקלאסי והאספנות בישראל
(עמותה רשומה מס' 580335990)

חברי כבוד: רפי בן חור, אמנון ענבר, גבי קדוש, ישראל קיסר, חיקה ברנשטיין ז"ל, יואחים לוין ז"ל
יו"ר קודמים: צבי רכניץ, יוסי בראל, שי אמיר, אבי כתריאל, זמי לוין, נחום קדמיאל

פעילי המועדון והעמותה

ועד המועדון:
יו"ר: אבי נוף
מ"מ יו"ר: דרור בריל
אחראי ארועים: משה מצא
אחראי השקות: מתניה הלוי
גזבר: משה גיא
דובר: בני הספל

קשרי חוץ (פיב"א): יוסי צור
עורך "האבטומביל": בני הספל
אב בית דין חברים: עו"ד שלמה דן גדרון
בית דין חברים: עו"ד גיל דבורה, עו"ד אלדד נבו, יורם סילבר וגידי אשכנזי
מבקר העמותה: עו"ד אסף בקר
ועדת ביקורת: זמי לוין ורוני רוזנברג
ועדת כספים: משה גיא, סמדר רחמים, זמי לוין, מנחם ניר, איתמר שורקי
אחראי מפגש הארצי - ת"א: נחום קדמיאל
אחראי סניף הצפון: רמי דוידר
אחראי סניף השרון: אבי נוף
אחראי סניף השפלה: אסף כהן
אחראי אופנועים: צביקה מרגלית
מנהלת משרד המועדון: סמדר רחמים

משרדי המועדון
רח' שדה בוקר 10, גבעתיים
מען למכתבים: ת.ד. 1193 גבעתיים 53111
טלפון: 03-7318818, פקס: 03-7319059
כתובת דוא"ל: fiveclub@bezeqint.net

שעות פתיחת המשרד:
בימי ראשון, שלישי, רביעי וחמישי בין השעות 8:30-14:30
(מענה טלפוני בין השעות 10:00-13:00)
בימי שני בין השעות 14:00-20:00
(מענה טלפוני בין השעות 16:00-19:00)
בערבי חג בין השעות 8:00-12:00
(מענה טלפוני בין השעות 9:00-11:00)

מועדון החמש באינטרנט
אתר האינטרנט: www.5club.org.il
מנהל האתר: צביקה תמרי
פורום רכב אספנות: www.carsforum.co.il
מנהלי פורום אספנות: בני הספל ורז מלמד

האבטומוביל - בטאון מועדון ה-5
עורך: בני הספל
כתובת המערכת: editor.automobile@gmail.com

כל הזכויות שמורות

Issn 0793-7679
צילומים: ערן יצחקי, בני הספל, אבי נוף, אורן קיפניס, בני גרומר, שלי קליין, ליטל גבאי אשכנזי, עילית רפאל, בני לוי אלדד נבו, משה מצא, קובי מרגלית, יואל זהר ואופיר דורב.

עיצוב, הכנה והדפסה: "סטודיו אשכנזי", נתניה

דבר היו"ר | אבי נוף

חברות וחברים יקרים,

שנה חולפת, והנה מתחילה לה עוד שנה... ואנו מקבלים אל חיק המועדון מחזור נוסף של רכבי אספנות, הרכבים משנת ייצור 1979. ברכה נשלחת מעל דפי האוטומוביל לכל אותן מכוניות (ובעליהן) שהמתינו בסבלנות של ברזל להיכלל ב**"מועדון החמש"**. כמו כן שלוחה ברכה חמה לכל החברים החדשים שנכנסו לחיק המועדון בשנה שמסתיימת ואיחולי לקליטה נעימה.

לאחרונה קיים "מועדון החמש" פעילויות מגוונות בהשתתפות חברים רבים. האירועים כללו:

- השקות יפות ומדוגמות
- טיול מודרך ומאלף לישוב מזכרת בתיה
- אירוע סוף הקיץ שנערך זו הפעם השלישית בפארק הלאומי ברמת גן. אירוע אדיר הן מבחינת כמות הרכבים לסוגיהם השונים, והן מבחינת התוכן, הארגון והסדר המופתי והיה מוצלח מאין כמותו.
- בסוף דצמבר התקיים האירוע המסורתי של תחרות **"הגביע הנודד ע"ש שאול גלאי"**, אירוע המשלב את האדם והמכונה, את הרצון לשלמות ולשחזור עד הפרט האחרון בדייקנות מופלאה ואת הראייה של נושא האספנות אצל חברי המועדון. נוכח הרכבים המשופצים והמלוטשים שהתחרו על קבלת הגביע, היה קושי רב בבחירת הזוכה בהחלטה מי ראוי יותר ולבסוף הדירוג והגביע נקבעו על חודן של נקודות בודדות, זה המקום להודות לצוות השופטים שעמלו בנושא חשוב זה: ליאור ברוך, אריק אושפיז, דורון איצקוביץ ואודיה בנייה.
- על דיווחים, תמונות ורשמים משלל הארועים - נוכל לקרוא בחוברת זו.

לתחילת חודש מרץ מתוכנן הנשף השנתי של חברי המועדון. מאחר והתאריך נושק ליום האישה הבינלאומי, תהייה כמובן הפתעה מיוחדת בארוע לנשות החברים. יש למה להתכונן ולהכין את הגרדרובה...

זה המקום להודות לכל אותם חברים שמתנדבים וטורחים ועוזרים בכל אותם ארועים וכל זאת שלא על מנת לקבל פרס.

בהמשך לדו"ח ועדת ההיגוי שהוגש לוועד המועדון ע"י יו"ר הוועדה **נמרוד רחמימוב** הונחו בדיוניה אבני הבסיס של הוועדה ואת ראייתה לגבי נושאים שונים.
הדו"ח המלא יופץ באמצעות הדואר האלקטרוני לכל חברי המועדון, חברים שאינם משתמשים בדואר אלקטרוני - יוכלו לקבל את הדו"ח במזכירות המועדון.

על סניף השפלה החדש, שידרוג מפגש נוקיה ומיקום חדש למפגש השרון - תוכלו לקרוא במדור העידכונים.

בחודש מרץ אמורה להתקיים האסיפה השנתית של **"מועדון החמש"** ינתן בה דו"ח כספי, דווח של בעלי התפקידים במועדון על פעילותם, דווח על תכנון מול ביצוע ומטרות לעתיד לבוא. כמו כן, תתקיים הצבעה לבחירת חברים למוסדות העמותה. תאריך מדוייק יפורסם בקלאסיקון הבא, החברים מתבקשים לעקוב אחרי הפרסומים להגיע ולהשתתף האסיפה.

הגשם שבושש תחילה להגיע, זיכה אותנו בכמה ימים שטופי אספלט ולאור התחזקות הממטרים, כולנו נקראים לעבור במשנה זהירות לנהיגת חורף.

איחולי לנסיעה טובה ובטוחה

שלכם

אבי נוף,
יו"ר "מועדון החמש"

PEBBLE BEACH
Concours D'Elegance 17/8/2008

בני גרומר

מכונית "מייבך" בקבוצת המכוניות למכירה

מכונית קונקורס בקבוצת "לונדון- ברייטון" PEERLESS 1903

בני גרומר לוקח אותנו לניחוחות קסומים מארה"ב, לתצוגת רכבים היקרים בעולם, רק הכרטיס ל- VIP עלה $500 !

עיירה PEBBLE BEACH שוכנת על חצי אי בין מונטריי וכרמל על חוף הים בקליפורניה.

לעיירה יש מגרש גולף מכובד המשמש פעם בשנה לאירוע מדהים - "תחרות יופי" של מכוניות מהיפות והנדירות (ולפיכך גם מהיקרות) בעולם.

האירוע הראשון נערך במקום בשנת 1950 והשנה היה האירוע ה- 58, עם מסורת וסדר יום מאורגן להפליא.
ביום התחרות וגם כמה ימים לפניה העיירה כולה מגויסת לאירוע ,חלק מהתושבים מתנדבים כסדרנים, נהגי אוטובוס ועוד. הם עושים זאת בחדווה ולא רק מתוך אהבת המכוניות....
מסתבר ש"הוועדה המארגנת"מעבירה חלק מההכנסות לרווחת התושבים במקום. כשמדברים על הכנסות, כרטיס כניסה אחד לאירוע עולה $175 ,עד מספר ימים לפני האירוע. ישנה אפשרות להזמין כרטיס באינטרנט במחיר "מוזל" של $150. בנוסף ניתן להזמין כרטיס VIP במחיר מציאה של $500.
כרטיס זה מקנה לכם מקום כבוד ביציע כולל שתייה וכיבוד קל, וכמובן התחככות במכובדים המוזמנים, ביניהם נהגי מרוץ ידועים כמו סטרלינג מוס.

מה לובשים? מה שרוצים אבל תביאו מעיל ...לאורך חוף האוקיאנוס קרררר ....חלק מהקהל מגיע בבגדים תקופתיים - במיוחד המציגים. נושאי תפקידים לובשים בלזרים ועניבות.
בשעה 9:00 מתחיל השיפוט ובשעה 10:30 נפתחות הדלתות לקהל.
התכנסות המציגים מתחילה עם שחר.
על מגרשי הגולף לפני הכניסה לאירוע הקונקורס ישנה תצוגה מכובדת של מיטב יצרני רכבי היוקרה, בה מוצגים דגמי עילית המיועדים לקהל המגיע לאירוע המכובד (לא לאורחים כמוני).

מנוע של מכונית מוכן לקונקורס INVICTA 1932

בנוסף מוצגות מכוניות של יצרני דגמים מיוחדים הנראות כמו מכוניות קונספט.
באותה רחבה מוצגות גם מכוניות למכירה אותן אנו רואים בשבועוני הרכב בעמודים הצבעוניים .אחת החברות הידועות בתחום זה היא Black Hawk שגם מחזיקה מוזיאון מדהים בעיירה Danville בקליפורניה.

בכל שנה בוחרת הועדה המארגנת מספר יצרני מכוניות שדגמיהם יהוו נושא התחרות ובנוסף יש מספר קטגוריות שאליהם מוזמנים "עשירי העולם" לשלוח את מכוניותיהם והבחירה אינה קלה. אם מכוניתך אינה נדירה ומיוחדת חבל שתטרח להירשם, וגם אם היא כזאת ואינה מקורית ומושלמת בכל המובנים - תחסוך לעצמך את בלבול המוח.

השנה הוזמנו מכוניות של היצרנים לנצ'יה ,למבורגיני וכן תצוגת רכבי ג'נרל מוטורס, החוגגת 100 שנה להיווסדה. כמו כן שותפו קטגוריות כמו רכבים המשתתפים במרוץ לונדון -ברייטון. לרגל חגיגת ה - 50 של מועדון פרארי ספיידר בקליפורניה הוזמנו מספר דגמי פרארי.

קבוצה מאוד נדירה של רכבים בעלי נפחי מנוע של ליטר ומעלה וכן קבוצת רכבים מקוריים ונדירים אך לא משופצים .בקטגוריה זו הייתה גם TC MG עם רקורד במרוצים שהובאה לתצוגה בלבד. ולכל אלה צריך להוסיף עשרות מכוניות שכל אחת מהן יכולה להיות נושא לחלום רטוב של כל אחד מאיתנו.
אגב ניתן לגשת לכל המכוניות המוצגות לתחרות - הן אינן מחובללות (ולמרות זאת אף אחד לא חושב אפילו לגעת בהן).

הקהל המגיע לאירוע כולל מספר קטן של "תפרנים" שחוסכים דולר לדולר כדי לעמוד פעורי עיניים ופה מול המכוניות המדהימות ומספר לא מבוטל של עתירי ממון,

לצערי אני שייך יותר לקבוצה הראשונה ....מרענן היה לראות

בדרך לבימת הכבוד CADILLAC 1930 V16

ביום התחרות וגם כמה ימים לפניה העיירה כולה מגויסת לאירוע ,חלק מהתושבים מתנדבים כסדרנים, נהגי אוטובוס ועוד. הם עושים זאת בחדווה ולא רק מתוך אהבת המכוניות....

מספר רב של בנות המין היפה(והיו בניהן יפות יפות)...שנהנו לא פחות ממני מהתצוגה המרהיבה.

מסתבר שאנו (בני ואני) לא היינו דוברי העברית היחידים. שאלתי את בני שעמד לצידי "איך ניתן לשפוט ולבחור את היפה מכולן" ענה לי מאחורי קול בעברית "קשה קשה"...

הנקודה העצובה בתחרות היא שכלי רכב אלה אינם פוגשים את הכביש! הם מובאים לתחרות בתוך קרון סגור שנבנה במיוחד למטרה זו, נוסעים 200 מטר על הדשא ומוחזרים הביתה בקרון לניקוי והכנה לתצוגה נוספת.

זה היה בסוף הקיץ...

עלינו ברמה ברמת-גן

אירוע סוף הקיץ המסורתי ברמת גן היה העשיר והמוצלח מהארועים הקודמים. צוות המועדון בראשות חברינו משה מצא ומתניה הלוי ביחד עם עיריית רמת גן ומשטרת ישראל, הפיקו חוויה שלא תישכח הרבה זמן. אלה מחברינו שחזרו מאירועי בריטניה, גרמניה וארה"ב נוכחו לדעת שאין לנו במה להתבייש.

שיא האירוע היה הרונדו המסורתי שכלל כמה מכוניות ברמה בינלאומית והנוצצת בהן היתה אלפא רומיאו משנת 1931 ששופצה בארץ במשך שנים ארוכות. מכונית זו חתמה את הרונדו ואת האירוע המוצלח.

שוק עתיק

במוזיאון "אגד" בחולון נערך השוקעתיק שלנו. באוירה היסטורית שהודגשה על ידי האוטובוסים העתיקים של המוזיאון, נפגשו חברי המועדון ליום של החלפת חלקים, ספרות ו...חוויות.

קסם CHEVROLET הקורבט

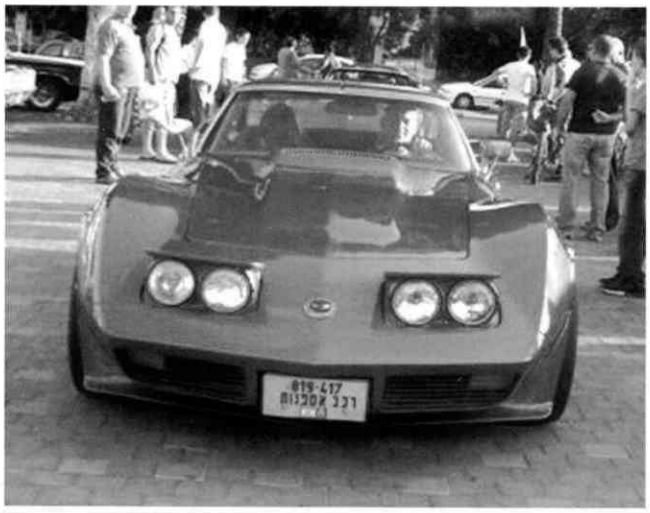

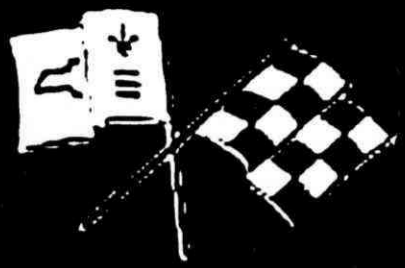

ביום ששי של סוף אוקטובר התכנסו, ביוזמת המועדון, שלושים מכוניות שברולט קורבט לאירוע הצדעה למכונית האמריקאית המופלאה הזאת המיוצרת כבר למעלה מ-50 שנה.
מתוך השלושים, שני שליש היו רכבי אספנות ובהן שלוש מכוניות מהדור הראשון של שנות החמישים - תחילת שנות השישים. עוד בלטה ה"סטינגריי" עם החלון האחורי המפוצל הנמצאת כבר שנים רבות בארץ. נילוו לענתיקות גם כמה מכוניות קורבט חדשות הממשיכות את המסורת והקסם.

האופנועים כבשו את הדרום

שניים עשרה אופנועי אספנות על בעליהם ערכו בשבת סתווית ויפה טיול באזור עוטף עזה.

האופנועים היו מהתוצרים ששלטו בתקופת המנדט הבריטי ובשנותיה הראשונות של המדינה ובהם: מצ'לס, טריומף, ב.מ.וו, BSA, הרלי דוידסון ואפילו וספה-עם-סירה. הטיול עצמו נמשך לאורך של 130 ק"מ ובהתחשב בעובדה ששום כלי לא נתקע, זוהי תעודת כבוד לאחזקה הקפדנית, תוך שמירה על מקוריות, שנהוגה בקרב אופנועני מועדון ה- 5.

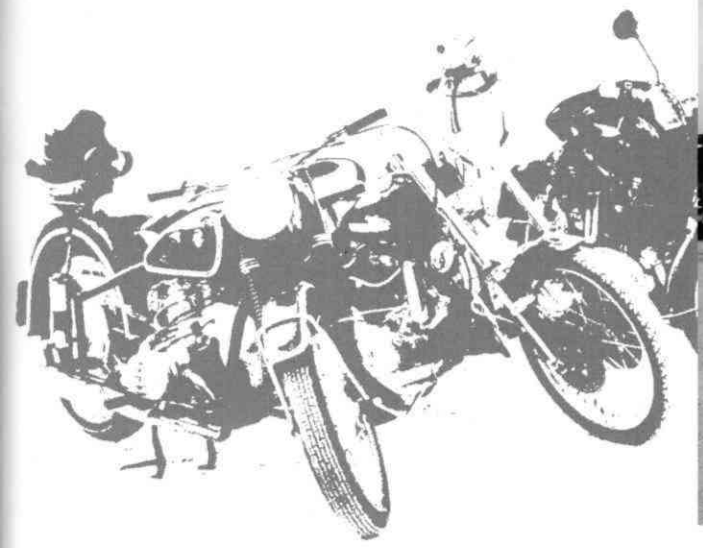

עולם חדש - עתיק

כל שנה מתמלא אורט י.ידין בתלמידים.

כל שנה מתחילים עשרות ומאות נערים להתקרב לעולם הקסום, ושמו - רכב.

בית-הספר קיים משנת 1976 ומתמקד בלימודי מקצועות הרכב המודרני.

לפני שנתיים גילינו עולם נפלא - עולם הרכב העתיק. מועדון ה-5 החליט "לצאת" אל הקהל הנלהב של הצעירים. בהרכב כמעט מלא הגיעה שיירה לחצר בית-הספר.

בעלי "האוטומובילים" נבלעו בין עשרות תלמידים שפעם ראשונה בחייהם ראו, נשמו ונגעו ברכבים היפים והמבריקים.

מאז הפך הקשר לקבוע: הרצאות, מתנות, ספריה מקצועית - כל זה מגיע ומזמין הערצה והתפעלות.

בשנה שעברה בכוחות משותפים ארגנו בית - הספר והמועדון תערוכת תמונות מכוניות עתיקות. עד עכשיו הן תלויות, שלמות ויפות, וגורמות למבקרים ולתלמידים לעצור, להסתכל, לשאול שאלות ולהבין.

מי ייתן והקשר יימשך עוד שנים רבות.

מנחם ויינבוים
מנהל המכללה ובית הספר

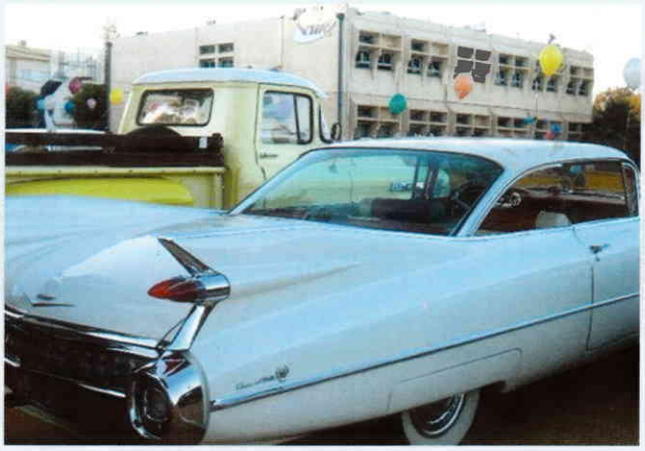

טכנולוגיית XGADO לשיפור רכבך
מוצרי אנטי אייג'ינג לרכב

המילה האחרונה בתעשיית החלל עכשיו לתחזוקת רכבים.
XGADO הינו תוסף ג'ל קראמי המבוסס על פטנט ברמה ננו טכנולוגית ומיועד להגנה מפני בלאי, שיקום מתקן וחידוש מכללי רכב וציוד שמקורה בתעשיית החלל הרוסית והוסבה לתעשיית הרכב.
הג'ל מצפה את החלקים בשכבה מטאל קראמית חזקה מפלדה! בעזרת אנרגיית החיכוך והחום מהמשטחים בעת פעולתם. החלקים הנעים חוזרים שבים לצורתם הגיאומטרית המקורית.
השימוש פשוט ונוח: ריקון שפופרת למיכל השמן / הדלק (תלוי במכלל המטופל) והפעלת הרכב כרגיל.
ללא צורך בפירוק המכלל המטופל.
בשימוש ב XGADO אתה מרוויח: * יחס "עלות תועלת" משמעותי ביותר * הארכת חיי הציוד והמנועים * חסכון משמעותי בחיסכון בדלק ובמשאבים * חיסכון בעלויות אחזקה ותפעול * ירידה בטמפ' ובעומסי העבודה של יחידות ומנגנונים * הגנה מושלמת וארוכת טווח מפני שחיקה. בלאי והרס * מניעת היווצרות משקעים והגנה על ציוד ומנועים * הפחתת רעידות ורעשי מנוע ותמסורת * צמצום בפליטת המזהמים * שמירה על המנוע נקי * מאפשר ביצועים טובים, חלקים נוחים יותר ותפעול חסכוני ואמין.
מוצרים נלווים נוספים: שמני מנוע וממסרה, חומרי סיכה, גרזים, תכשירי ניקוי ושטיפת מערכות שמן ומערכות דלק של מנועים וציוד.

חברת או.די.איי.אקס בע"מ - יבוא ושיווק מוצרי טכנולוגית XGADO .
ת.ד. 810 אבן יהודה 40500 * טל' ישיר: 054-4899170 * פקס: 09-8996983
מייל: info@XGADO.co.il * אתר: www.XGADO.co.il

באמריקה כמו באמריקה, אירועי הרשי וקרלייל השנה

כשנסעתי השנה לקרלייל והרשי, ידעתי שזאת תהיה נסיעה מיוחדת. גם ההשתתפות בשני הארועים, גם ההפתעה שארגנתי לעצמי בין לבין וגם ובעיקר, ההתנבשות של קבוצה לא קטנה של חברים מהארץ, כעשרה שהגיעו יחד ושהו יחד כל ימי הארוע בהרשי וגם לעת ערב.

קצת אוריינטציה: קרלייל (Carlisle) והרשי (Hershey) הן שתי עיירות הנמצאות במזרח ארה"ב, במדינת פנסילבניה, פחות או יותר באמצע הדרך מניו יורק לוושינגטון. שתיהן שכנות לבירת פנסילבניה הנקראת הריסבורג (Harrisburg). הריסבורג מספקת מקומות לינה זולים יחסית וגם מקור למזון כשר למי שזקוק.

האירוע בקרלייל מתקיים פעמיים בשנה, בסוף אפריל ובסוף ספטמבר. האירוע בהרשי מתקיים רק פעם בשנה, בתחילת אוקטובר. לפעמים הם נופלים על החגים שלנו שזה יתרון או חסרון, תלוי בנקודת המבט.

כל אירוע מתחיל ביום רביעי ונגמר במוצ"ש. דפוס הארועים דומה, עיקר השטח מוקדש לאלפי נקודות מכירה של חלפים, אביזרים ומה לא..., חלק נוסף די גדול מכיל מכוניות למכירה וכאן אפשר גם למשש את הסחורה. חלק שלישי הוא המכירה הפומבית הנערכת באולם סגור עם כל הגינונים כולל כרוז ש"מזמר" בלהטוטנות לשונית את המחיר שעולה או יורד. בהרשי יש צימוק והוא התצוגה השנתית והתחרות של האספנים בחוף המזרחי של ארה"ב אבל על כך בהמשך. שתי העיירות קלות מאד לגישה: צא משדה התעופה של ניוארק, ליד ניו יורק, פנה שמאלה וסע וסע וסע (כשלוש שעות) עד שתגיע להרשי או שתמשיך 10 דקות ותגיע להריסבורג ואם תמשיך עוד כמה דקות תגיע לקרלייל, כולם על אותו כביש מניוארק.

קרלייל

קרלייל היא עיירה חמודה, עתיקה במונחים אמריקאים, בתי עץ לבנים, מרכז ובו כמה וכמה חנויות של "ענתיקות", הכל פרט למכוניות..., בית החרושת של הרלי דוידסון נמצא לא רחוק בעיירה בשם יורק והוא פתוח למבקרים.

הארוע עצמו נמצא ב"גני התערוכה" שזה משטח עפר ענק הנמצא בשולי העיירה. האוירה פריקית ומשוחררת, המון אנשים אבל גם נשים וטף מסתובבים בין הדוכנים, סוחבים עגלות שמלאות כבר בכל טוב. פה דוכן שמלא הכנפיים של פורדים משנות העשרים, מולו דוכן של ספרים ועלוני מכירה של כל מה שתרצו, אפילו סוסיתא, על יד נמצא דוכן שמלא במאות דגמים, אחר כך שוב מישהו שרוקן את "הגראז'" והניח על ברזנטים מאות חלקי מתכת, קרבוראטורים חלודים, צירים, שעונים, סמלים, חלקי מנוע, צלחות של גלגלים, ג'נטים מכל הסוגים והגדלים. כשאתה מרים קצת את הראש אתה רואה איך הבנאדם הביא את הכל, בתוך אוטובוס משנות החמישים...

האוירה משוחררת וידידותית. לא נדחפים כי יש מקום לכולם, המוכר סבלני ועוזר לך למצוא. אנשים מחטטים בקופסאות קרטון, לפעמים שעות עד שהם קופצים משמחה כשהם מגלים את הבורג הנדיר ההוא מהדיפרנציאל של הענתיקה ההיא... אנשים מדברים, מזהים את המבטא הלא אמריקאי

לך תרכיב ענתיקה.

ושואלים, נהנים מהתמונות של המוסטנג, שואלים על ה"קלאב" בארץ...
אני עצמי חיפשתי "קובע" לצופר של המוסטנג שנמצא במרכז ההגה. ישנם שני סוגים ולא ידעתי איזה סוג אני צריך. אז באחד הדוכנים הושיט לי מוכר חייכן קובע של קומט (מכונית זהה למוסטנג) וכשנוכח שהוא לא יודע אם זה מתאים, הוא נתן לי אותו פשוט במתנה "ואם זה לא טוב, תטביל אותו ב"ריבר ג'ורדן"... כאמור הייתי בקרלייל רק יום אחד, ואין טעם ליותר כי הרשי מחכה לי מעבר לפינה. אגב, המצב הכלכלי, המכירה הפומבית שנועדה להיות בקרלייל בשבת, הסתיימה כמה שעות לפני המועד כי לא היו מועמדים...
גם המכוניות שנותרו לעת סגירה במגרש ה"משומשות" העידו על עומק המשבר, וזאת אחר שהמחירים המסומנים על השימשה הקדמית צנחו.

הרשי

זה העיקר, קרלייל היתה רק המתאבן. מי שלא היה בהרשי, לא חווה דבר כזה אדיר, גדול, מהנה וגם ממכר. היית פעם בהרשי, תהיה עוד ועוד ועוד. וישנם כמה חברי מועדון שמקפידים על מצוות העליה לרגל לאותו מקום מופלא שנה אחרי שנה.
כי כל מה שיש בקרלייל יש פי שלוש לפחות בהרשי. בכמות, בעושר וגם בקילומטראז' שאתה הולך והולך באותם ארבעה ימים.
על מנת שלא תלך לאיבוד, מחולק האתר בהרשי לאזורים, לגושים ולחלקות(לא מה שאתם חושבים..), הכל ממוספר ובכניסה ישמחו למכור לכם חוברת ובה אינדקסים מסודרים לפי ספקים וכן לפי סוגי כלי רכב. כאן ה-מקום לרכוש ענתיקה כי מאות (ואולי יותר) מכוניות מכל השנים והמצבים מחכות לקונים, המחיר מצוייר על השימשה הקדמית (וצונח לקראת שבת). כאן וגם ליד אלפי דוכני הספקים ניתן להתמקח.
יש כאן הכל למי שרוצה. כמובן שהאמריקאיות הן הרוב אבל ראיתי מכוניות ספורט אנגליות, משאיות, אוטובוסים, כבאיות נוצצות, ואפילו אופניים. בין הענתיקות ממש בולטת ה"מודל T " שחגגה השנה מאה להופעתה.
כמות המכוניות שנשארה בשבת והמחירים שנראו צונחים לפעמים בעשרים - שלושים אחוז, הראו שהאמריקאים משאירים השנה את הכסף בכיס ולכן אני צופה שבהרשי הבא יהיה המצב יותר טוב לקונים הפוטנציאלים.
החגיגה האמיתית היתה בשבת, אז התקבצו האספנים בחוף המזרחי למפגש ולתחרות ביניהם. מאות מכוניות נוצצות, מטופלות הגיעו בכוחות עצמן למקומות שמסומנים בקפידה לפי סוגים ושנים. מי שהתמקם בכניסה (ובערב ביציאה) חזה במחזה שלא נראה בשום מקום אחר. אמריקה של תחילת-אמצע המאה העשרים קמה לתחיה על הכביש הצר. מכוניות קיטור מתנשפות, מכוניות ספורט יקרות ועתירות צילינדרים, טנדרים, משאיות, בכל הצבעים ובכל הוריאציות של היצירה המוזיקאלית הקלאסית שנקראת "קול המנוע העתיק". והאנשים לבושים במיטב האופנה ההיא משלימים את אוירת הקרנבל.
טופס שיפוט מוצמד על השימשה הקדמית וצוותי שופטים בעליוניות צהובות פוסעים בחשיבות, שוכבים תחת המכוניות, מקיפים, מריחים, מקשיבים ומסמנים בטופס. המכוניות ממתינות במכסי מנוע פתוחים ככה שאין מה להסתיר ויש מה לראות ולצלם (חלק ניכר משיפוץ המוסטנג שלי היה על סמך צילומים שבצעתי בהרשי).
והיתה החבורה הישראלית שנפגשה כל ערב על כוס בירה טובה ומיני בשרים באחת המזללות בסביבה. החלפנו אינפורמציות, חלקנו חוויות והרגשנו בבית לאחר ההמולה של היום. מומלץ!

מאות דגמים ובזול...

נוצצת וממתינה לשיפוט.

תצוגת הקורבטים. סימן 1 וסימן 2

השקות וקבלות פנים

5.12.08 במתחם תחנת הדלק "לב המפרץ" - חיפה

קאדילק סדן דה ויל, 1956 של רן שוורץ

19.12.08 במתחם "היכל נוקיה"

שברולט אימפלה, 1960 של שי ויוסי הרר

השקה מרגשת במיוחד היתה בסוף חודש דצמבר בהיכל נוקיה.
המכונית היא מיוחדת וקלאסית, שברולט אימפלה הרד טופ משנת 1960 אולם מאחורי המכונית מסתתר סיפור אנושי מיוחד, מרדכי (מורדיכו) הררי ייבא את מכונית חלומותיו לפני כשלוש שנים וזאת על מנת לשפץ אותה בארץ. בשלבי הגמר, בתחילת 2008 נפטר מורדיכו ולא הספיק להגשים את החלום. שני בניו, שי ויוסי החליטו להגשים את החלום ולשפץ את הרכב עד הסוף בארוע מרגש עד דמעות שהיה במפגש מועדון ה- 5 הושקה ונחשפה מכונית מיוחדת ומושלמת עם סיפור מרגש עוד יותר.

כשהזבל היה פחות מסריח

יואל זהר

בזיכרונות הילדות מהנסיעה במכונית בכביש הסמוך לערימת הזבל העצומה של חירייה נחקק ריח שלא ניתן לשכוח. במכונית הישנה, בבת אחת, התפשט במלוא העוצמה הריח המסריח, הפרצוף התעקם, וזוג אצבעות קטנות נשלחו בתנועה אוטומטית לסגור ולהגן על האף הסובל. לאחרונה, למגיעים לירידה לכביש 1 בצומת גנות (למגיעים ממחלף מסובים), יש זמן בתנועה הבוקר האיטית להתרשמות מחודשת מהר הזבל של המדינה שלכולנו חלק בבנייתו. ברחבת הכניסה לאתר חירייה, בולטת בחניון הגדול, תחת סככה, משאית ישנה וגדולה צבועה בצבע ירוק תקופתי. גם מהכביש ניתן להבחין בייחודה של המשאית התקופתית שמזכירה בסגנונה את המשאית מהאיור של שיר הילדים "האוטו שלנו גדול וירוק" כפי שמופיעה בספרה של פניה ברגשטין מ-1945 "בוא אלי פרפר נחמד".

***

כבר מ-1952 כשנפתחה חירייה היו אלה משאיות שהיו מרכזות את הזבל, מובילות ושופכות אותו באתר. עקרון איסוף הזבל אומנם לא השתנה במהלך השנים, אבל הכמויות גדלו, המשאיות השתכללו ובשנים האחרונות המגמה הירוקה גם שינתה את ההתייחסות לאופן הטיפול בחלק המסריח ועם זאת ההכרחי של חיינו. גם על אתר הזבל הגדול הקדמה לא פסחה, המקום הפך לתחנת מעבר של זבל בלבד, דגש הושם על הפרדה ומחזור ובשיפולי ההר מופעל ע"י "איגוד ערים דן לתברואה" מרכז מבקרים ששם לפניו כמטרה לחנך למטרות אלה. במרכז המבקרים מתייחסים ובוחנים את הזבל בעבר, בהווה ובעתיד והסיור המודרך מתחיל במשאית הירוקה שכמותה עסקו בפינוי זבל עוד בשנות הארבעים ומסוגה הביאו במשך שנים ארוכות את ערימות הזבל למקום.

***

אתר חירייה בשנים עברו היווה אבן שואבת לאספני המכוניות. השמועות על כלי רכב כזה או אחר הזרוק באתר הגיעו לאוזניהם של אספנים שמבין ערימות האשפה חילצו גרוטאות והשיבו ימיהן כקדם. בהעדר משאית מסוג זה ששרדה בערימת הזבל מצאו מתכנני מרכז המבקרים משאית דומה שהייתה בשנים האחרונות ברשות שוטר מהצפון שהחזיק בה למטרות אספנות. את המשאית רכש השוטר מערבי תושב הגדה שהשתמש בה להובלות מסוגים שונים. המשאית הזו היא תוצרת דודג' ארה"ב, אומר רן חדוותי משחזר ואספן ותיק של טרקטורים, שעזר באיתור המשאית והיה חלק מהצוות ששיפץ אותה. המודל הוא משנות השלושים הוא מוסיף, מנוע בנזין, כמותה היו נפוצות ביותר בארץ עד סוף שנות החמישים ושימשו למגוון תפקידים בהם גם משוריינים בדרך לירושלים הנצורה, הסבה לאוטובוסים, וגם כמשאית לאיסוף והובלת זבל. השיפוץ היה יסודי מדגיש חדוותי, עם זאת בשלב זה אין מנוע למשאית ובהתאם להחלטת מרכז המבקרים בעתיד הוא אומר ניתן גם להחזירה למצב נסיעה.

***

קשה שלא להדבק בהתלהבות מעולם הזבל שמפגינות עידית אלחסיד מנהלת המרכז ואורית גולן מדריכה במקום. בסה"כ הושקעו כ-70,000 ₪ ברכישת המשאית, שיפוצה והובלתה. משאיות כאלה הסתובבו ברחובות תל אביב הן מספרות ובשקי יוטה וחביות אספו אליהן את הזבל. ההבדל היה בכמות, בגודל האוכלוסייה ובסוג האשפה הן מדגישות. אם כיום בעידן השפע תושב תל אביבי מייצר במוצע 2.5 ק"ג זבל ליום בשנות החמישים מדובר על פחות מחצי מכמות זו. בסוג הפסולת ההבדל קיצוני, כמעט ולא זרקו אוכל, והזבל היה פחות מהסוג שנרקב, נוזל ומסריח במיוחד. ההסבר מתאים לניסיון להבין כיצד התמודדו עם אופן הובלת הזבל במשאית שאין לה חלל סגור או אמצעי העמסה. בשנות החמישים שטח חירייה היה מישורי הן מוסיפות, את הבסיס להר שכיום גובהו כשישים מטרים, התחילו משאיות כאלה. בהתחלה פחות הבנתי מה המשאית עושה פה מודה אלחסיד. היום אני מאוהבת בה, יש לה נשמה, מינימליזם שיש בו פאר, נוכחות בטעם של פעם. בהתחלה חשבו במרכז לחינוך סביבתי שהמשאית תשמש כרכב סיור אוטנטי למבקרים בהר הזבל אבל כשהבינו את המשמעות של לקבל אישורים לכך התחרטו. לאחר מכן זה החליטו לתלות אותה מהאוויר בהאנגר הגדול המהווה חלק מהמרכז, אבל אף אחד לא הסכים לקחת על כך אחריות. לבסוף בנו לה את הסככה בחוץ ובהמשך מתוכנן להציג על המשאית הדמיה של פועלים מעמיסים, עם זבל כמובן מדגישה אלחסיד כמו שהיה בשנות החמישים.

הכמויות גדלו, המשאיות השתכללו ובשנים האחרונות המגמה הירוקה גם שינתה את ההתייחסות לאופן הטיפול בחלק המסריח ועם זאת ההכרחי של חיינו. גם על אתר הזבל הגדול הקדמה לא פסחה, המקום הפך לתחנת מעבר של זבל בלבד.

בתמונה: הגב' גלאי עם נמרוד רחמימוב, רגע לפני הענקת הגביע

תחרות הגביע הנודד על שם שאול גלאי

בשבת קרה מאד בסוף דצמבר (27.12.08) ערכנו זו הפעם העשירית את תחרות הגביע הנודד על שם עיתונאי הרכב וחובב הקלאסיות, שאול גלאי. התחרות, ביוזמת מועדון ה-5 וירחון הרכב"אוטו", נערכה בשלבים כאשר צוות השיפוט המיקצועי בראשותו של חברנו ליאור ברוך, בחר לבסוף את הזוכה, בני לוי עבור שיפוץ הרנו 15 TS שלו.
הטכס בהשתתפות משפחת גלאי ריכז מאות מחברי המועדון שבאו על מכוניותיהם לאנדרטת משמר הגבול בצומת ברקאי.

ואלו עלו לגמר

מאת נמרוד רחמימוב

MGTD של רוני אפנצלר

סדרת ה T היתה סדרת הרודסטרים של MG שיוצרה בין 55-1936. היא כללה את ה MG TA, B, C, D, F ובסוף הוחלפה ע"י ה MGA . מה שאפיין את הסדרה היה מרכב ושלדה נפרדים (לא אחודים) גג מתקפל (קונברטיבל) ושני מושבים. לאורך סדרת ה T עד ל TF נשמר העיצוב היחודי שכלל כנפיים קדמיות נפרדות ללא שיקוע של הפנסים - שריד עיצובי מתקופת הכרכרות, שנעלם במרבית המכוניות לקראת סוף שנות השלושים.

***

ה -MGTD היתה הדור הרביעי בסדרה ויוצרה בין 53-1950 בכמות של כמעט 30,000 יחידות (הרבה בשביל MG) ש- 75% מהן יוצאו לארה"ב. למכונית מנוע 4 טורי בנפח 1250 סמ"ק עם הספק של 57 כס"ב.

***

את ה- MGTD הזו קנה רוני אפנצלר בפנסילבניה שבארה"ב וייבא לארץ ביוני 2007. הרכב שופץ לאורך 13 חודשים, וכלל תיקון והחלפה של חלקים מכאניים רבים, עבודות חשמל, צבע, רפדות, ציפוי ניקלים ועוד.

RENAULT 15 TS של בני לוי

הרנו 15/17 הוצגו בסלון פריז של 1971 כמכוניות הקופה-ספורט של רנו. הן עוצבו בסגנון יחודי של 2 דלתות על מרכב של רנו 12, כאשר ל TL15 שודך גם המנוע ה 1289 של הרנו 12, ואילו ה TS15 וה 17 קיבלו את מנוע ה 1565 של הרנו 16.
רנו 15 TS זו שופצה ממצב של גרוטאה מחלטת. לא היה רכיב אחד באוטו שלא עבר פירוק, חידוש או החלפה ולעיתים שידרוג. גם הרבה בניה עצמית והתאמת מכלולים ממכוניות רנו אחרות, הביאו את המכונית למצבה כיום. האחראי למלאכה הוא בני לוי, מכונאי רב נסיון, בעל ידע רב ברנו, שיבא חלקים משמונה מדינות שונות כדי לבנות את המכונית, לה העניק את השם "שרמונטיה".

פולקסווגן חיפושית 1962 של אריה רביב

החיפושית היא אולי הדוגמא האולטימטיבית של מכונית שידעה להמציא את עצמה מחדש לאורך חמישים שנה - ללא שינויים גדולים. האב-טיפוס המקורי משנת 1936, נועד לספק מכונית עממית לכל פועל. לאחר מלחמת העולם השניה, בסוף שנות הארבעים ובשנות החמישים והשישים, היתה החיפושית מוצר תעשייתי חשוב שתרם לבניית כלכלתה של גרמניה המערבית, ויוצאה לארבע כנפות תבל. בגלגולה השלישי, בסוף שנות השישים והשבעים, סימלה החיפושית בצניעותה את דור ההיפים שמרדו במוסכמות החלום האמריקאי, ובגלגולה האחרון, בשנות השמונים ועד להפסקת יצורה על סף המילניום הנוכחי, שרדה כטכנולוגיה מיושנת לעולם השלישי בדרום אמריקה.
החיפושית של אריה רביב יוצרה בשנת 1962, ונפח מנועה 1192 סמ"ק. כמו חיפושיות רבות, היא עברה בתוך המשפחה עד שאריה רכש אותה בשנת 2001 מהנכד של הקונה המקורי. החיפושית פורקה לגורמים, חלקים חדשים רבים הוזמנו מחו"ל, והמכונית עברה במסע דילוגים ארוך בין הפחח למכונאי, לחשמלאי, לרפד ובסוף לזגג, עד לקבלת התוצאה הסופית שלוש שנים מאוחר יותר.

פיאט 1100 E של אלחנן דגני

יצורה של הפיאט 1100 החל ב 1937 כיורשת של הבלילה. עם החזרה ליצור אזרחי לאחר מלחמת העולם השניה, הוצגה ב 1949 הפיאט 1100 E שהיתה גירסה מעט מוגדלת ל 1100 של לפני המלחמה, ויוצרה עד להחלפתה ב 1953 ע"י ה 1100 D שהיתה מכונית מונוקוק מודרנית.

***

מכונית פיאט 1100 E זו יוצרה בשנת היצור האחרונה - 1952. היא נקנתה ע"י אלחנן דגני ב 1982, ושימשה במשך שמונה שנים כמכוניתו היומיומית, ולטיולים עד סיני. בשנת 1990 עקב תקלות מכאניות שונות הועמדה, ונדדה עמו במשך 15 שנה מבית לבית, כאשר הוא מגן עליה בחירוף נפש מונדליסטים ופקחי העיריה. בשנת 2005 החל תהליך שיפוץ ארוך ויסודי של המכונית על כל מרכיביה. מה שלא

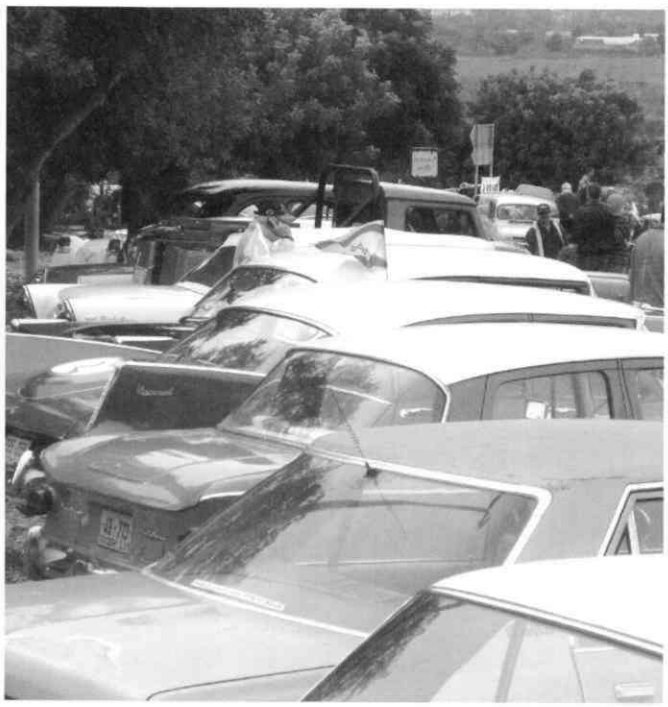

הצליח להשיג בארץ ובחו"ל יצר לבדו, לעיתים רק מתמונה שמצא באינטרנט.

שברולט בל אייר 1956 של שמואל ציטרון

השברולט בל-אייר יוצרה ע"י GM בין השנים 1953 ועד 1975 כאשר הדור הראשון בין השנים 1953 עד 1957 עוצב בשלוש רמות גימור: הבסיסית נקראה 150, הבאה אחריה 210, ובראש עמדה הבל-אייר שזכתה לשטיחים, הגה מהודר, ומעטה נכבד של ניקלים. שלוש שנות יצור מזוהות יותר מכל עם הבלאייר והן ה 7-6-55 .

***

מכונית השברולט בל אייר 1956 V8 שלפנינו נקנתה ע"י שמואל ציטרון לפני כארבע שנים במנילה שבפיליפינים במצב מוזנח, לאחר שלא נסעה שנים רבות. הוא יבא אותה לארץ ושיפץ אותה מקצה לקצה תוך תלאות רבות שכללו בין השאר גניבת דלת הנהג ודרישת כופר עבורה, נטישת הפחחים באמצע העבודה עקב בעיות בטחוניות, וקושי במציאת איש מקצוע היודע לשפץ את גיר ה powerglide המפורסם המותקן במכונית זו. אבל סוף טוב הכל טוב, ומלאכת השיפוץ הושלמה לתפארת.

and the winner is...

רנו 15 TS 1973

המכונית הזוכה

של בני לוי

בני לוי – חבר מועדון החמש הזוכה בתחרות הגביע הנודד 2008 ע"ש שאול גלאי מספר לנו מה כל כך מיוחד באוטו שלו ואיך הוא הצליח לשקם את הרנו ממצב "על הפנים" ליצירת מופת. ברכות לבני ולהמשך המסורת...

"שנים רבות אני עוסק בתחום מכונאות הרכב ובצעירותי עבדתי הרבה שנים בחברת רנו. כאשר הושקו הרנו 15/17 הן היו אטרקציה אמיתית ומשכו תשומת לב עולמית בעיצובן המיוחד, היפה והמדהים ובביצועים יפים ביותר לתקופה המדוברת". כמו כן רנו 17/15 היו המכוניות הראשונות בעולם שניתן היה לשדרג את המנועים בהגדלת נפח או הספק וכמובן בביצועים. על קצה האצבע אופציות שהיו, בלמי דיסק 4 גלגלים, 5 הילוכים, מזגן, חלונות חשמל, ארבע אפשריות לגג גג רגיל, חצי גג ברזנט, קבריולט, חצי גג קשיח. היה ניתן להזמין הצתה אלקטרונית, טורבו או הזרקה אלקטרונית של בוש רב נקודתית. כמו כן התאפשרה הגדלת הספק המנוע ע"י החלפת בוכנות ושיפורים. בקיצור חלומו של כל מי שאוהב רכבי ספורט אמתיים!

לפני כשלוש שנים הלכתי לבקר את יובל חבר המועדון (רנו 16 לבנה) בכדאי לעזור לו בשיפוץ לוטוס אירופה שבדיעבד מסתבר שהייתה שלי בעבר הרחוק!

תוך כדי צדה עיני את הרנו 15 TS עומדת בתוך הסככה, במצב "על הפנים". תוך שלוש דקות רכשתי אותה והגשמתי חלום ילדות. עוד באותו היום נגררה לביתי ומשם התחלתי בשיפוץ יסודי ומסיבי של הרכב שנמשך כשנתיים וחצי. לא קל להשיג חלפים לרכב נדיר שכזה (ראו להלן) ונאלצתי לאלתר ולייצר הרבה חלקים אבל לא התפשרתי על איכות. כל צעד לווה בתצלומים שהצטברו למאות והם מהווים מזכרת יפה מהתהליך.

***

נכון להיום בדוק שהרנו 15 TS שלי הוא מהבודדות ששרדו בעולם ולמה? הטעות של חברת רנו הייתה שהם השיקו כמעט בו זמנית את ה 15 וה 17. הלקוחות כמעט לא רכשו את הרנו 15 ורכשו בהמוניהם את ה 17 . המחיר היה כמעט זהה אבל הרנו 17 הייתה מעוצבת יותר יפה בגלל חלונות צד עם תריסים . נוצר מצב שכל הרנו 15 עם נפח גדול 1565 סמ"ק פשוט נעלמו ולא שרדו והאספנים התרכזו ברנו 17 עם אותו מנוע. נכון להיום ישנם יותר מה 50 מועדוני רנו 17 בעולם ואילו לרנו 15 TS כמו שלי אין אף מועדון...

בנוגע למכוניות ששרדו, ידוע לי על גרוטאה אחת באוסטרליה שנמצאת בידי אספן. עד כמה שאני יודע הרנו שלי היא אולי היחידה בעולם ששרדה ונמצאת במצב תצוגה.

שוקעתיק

ווטראמה גרמניה, 2008

אופיר דורב

שוק עתיק ווטארמה (VETERAMA) שבגרמניה נחשב לשוק עתיק הגדול ביותר באירופה.

השוק מתקיים בכל שנה בעיר מנהיים בחודש אוקטובר, כאשר הימים משתנים משנה לשנה, השנה השוק נערך בתאריך 10 עד 12 לאוקטובר.

המקום נחשב גן עדן לחובבי רכבים ואופנועים ישנים בפרט, למי שמחפש חלקים לרכבים מתוצרת גרמניה ימצא שם הכל מהכל, מחדש ועד משומש, למי שמחפש חלקים לרכבים אירופאים אחרים יצטרך לעבוד יותר קשה על מנת למצוא חלקים, למי שמחפש חלקים לאמריקאיות זה לא בשבילו כי אין כלום.

***

בכניסה כדאי מאוד לקנות את הכרטיס ל-3 ימים שהוא הכי משתלם, מקבלים בכניסה חוברת קטנה על התערוכה שבה יש מפות עם מבנה התערוכה והדוכנים, מפות אלו חיוניות מאוד כי רצוי לסמן במפה את הדוכנים שראיתם בהם פריט שברצונכם לקנות, כל זאת על מנת שתוכלו לחזור ביום האחרון לדוכן ביתר קלות בלי ללכת לאיבוד ויהיה זמן להתמקח על המחיר לפני סגירת התערוכה, רבים מהמוכרים מגלים גמישות במחירים ביום האחרון.

***

השוק מתפרס על שטח של עשרות דונמים וכולו מלא בדוכנים המלאים עד אפס מקום כאשר כ-50 אחוז מהם מתרכזים בחלפים לאופנועים ואופנועים למכירה במחירים מצחיקים, כמות החלקים שם עצומה עם חלקים שלא חשבתם שעוד ניתן עוד למצוא.

ישנו איזור מסוים שבו מוצגות מכוניות מכל מני סוגים למכירה, המחירים שלהם ממש סבירים, כמו בכל שוק עתיק ניתן למצוא גם דברים ישנים (שלא קשורים ברכבים) וכלי עבודה מכל הסוגים.

היום האחרון הוא יום קצר ויש לקחת זאת בחשבון כיוון שחלק מהמוכרים מתחילים לארוז את הסחורה בשעות הבוקר כך שאתה עלול לפספס חלק שתכננת לקנות ביום האחרון.

למי שחושב לבקר חשוב לציין שברוב המקרים מחירי החלקים בשוק אינם זולים ביחס למה שניתן למצוא היום באיביי אבל תמיד יש מציאות וכמובן ששווה להגיע רק בשביל החוויה של לגעת בחלקים שבחיים לא היית רואה או משיג בארץ, ממש כמו ילד בחנות צעצועים.

***

למי שמתכנן להגיע לשוק, כדאי ורצוי להגיע ליום הראשון שהוא יום ההתארגנות כיוון שבאותו יום ניתן לראות חלקים כאשר פורקים אותם מהרכבים של המוכרים ולקנות חלקים לפני שמישהו אחר יקנה.

כדאי להצטייד בתמונות של החלקים שאתם מחפשים, נעליים נוחות להליכה ממושכת של כמה שעות ביום, תיק גב איכותי לחלקים כבדים ושקיות לחלקים מלוכלכים, במקום ניתן למצוא דוכני אוכל ושתיה כך שאין צורך להצטייד במלון.

היית, או חלמת חלום...

עילית רפאל
(רעייתו של עו"ד אלדד נבו)

בר בשדה התעופה חשתי כי משהו מיוחד עומד להתרחש שהרי ממתי בטיסה לאנגליה אנשים נושאים עימם עגלות שוק מברזל ומגפי גומי של רפתנים. אבל בשלב זה עוד לא ידענו למה לצפות שכן זהו מסענו הראשון ל- Beaulieu International Autojumble.

הנסיעה שתוכננה לפני שנתיים להרשי בוטלה ברגע האחרון בשל אילוצי עבודה והשנה היא לא יצאה אל הפועל בשל יום כיפור ולכן החלטנו לנצל סוף שבוע פנוי באמצע ספטמבר ולחוות את החוויה האולטימטיבית בסביבה הקרובה לחובבי הרכב הקלאסי. וכך, לאחר יומיים בלונדון, שכרנו רכב ויצאנו לדרכנו דרומה אל עבר טירת ביולי, הנמצאת מרחק 80 מייל בלבד ממרכז לונדון, סמוך לעיר סאות'המפטון. באנגליה, אין צורך להזכיר, הארגון המופתי, הסדר והסובלנות שולטים בכל מקום וכך האירו את פנינו בדרך לשם השלטים וההכוונה. כבר בכביש המהיר התחלנו להבין כמה גדול ומרתק הולך להיות הלונה פארק של ביולי שכן כמות המכוניות העתיקות שפגשנו בדרך היתה אדירה.

בעלי ואני עשינו הסכם... בלי להגיד אחד לשני "תראה תראה" או "תראי תראי" שכן מרוב אטרקציות התחלנו קבל סחרחורת מרוגשת (ההסכם החזיק מעמד 30 שניות...). וכל זה כמובן רק בדרך על הכביש המהיר, ואז כ- 30 ק"מ לפני המפגש עצמו החל שילוט שהוביל אותנו לדרך מיוערת ירוקה כששמש לא אופיינית מלווה אותנו לכל אורך הדרך.

הדרכים הצדדיות מזכירות מעט את מסעותיו של מיסטר בין שכן מדובר בכבישים צרים ומפותלים אשר רק רכב אחד יכול לעבור כאשר הרכב שבא ממול חייב לרדת לשוליים על מנת לאפשר מעבר ותוסיפו לכל זה סוסים המשוטטים חופשי בשדה.

ואז הגענו ללב היער כאשר בחניון לבדו חנו להערכתנו אלפי מכוניות לפחות שליש מהן עתיקות ואלה כמובן רק בחניון (לא המוצגות ולא למכירה) ורק של המבקרים... לקח לי רבע שעה לשכנע את בעלי שהלונה פארק האמיתי בפנים ובחוץ זה "סתם" חניון.... ונכנסנו. מיותר לציין שבלי תור בלי דחיפות עם קופות פנויות ושרות אדיב כמו שרק האנגלים יכולים. נכנסנו והיינו בהלם אמיתי כי בכניסה חיכה לנו חניון קטן ובו לא יותר מ50 מכוניות נחמדות יותר ונחמדות. מה, בשביל זה הרחקנו עד כאן?

אז זהו, מסתבר שפשוט לא הבנו שאנחנו רק בהקדמה של המבוא של מה שציפה לנו: אלפי דונמים של דשא ירוק ובוצי (כאן הבנו בדיוק למה נועדו מגפי הגומי של הרפתנים) שעליו אלפי דוכנים שמוכרים בו הכל אבל

ואז הגענו ללב היער כאשר בחניון לבדו חנו להערכתנו אלפי מכוניות לפחות שליש מהן עתיקות ואלה כמובן רק בחניון (לא המוצגות ולא למכירה) ורק של המבקרים... לקח לי רבע שעה לשכנע את בעלי שהלונה פארק האמיתי בפנים ובחוץ זה "סתם" חניון.... ונכנסנו.

הכל.
אפשר לקנות את כל החלפים ולבנות רכב בעצמך. ומאות מכוניות המוצגות למכירה. האביזרים, פשוט לא יאמן, פנסים מכל הסוגים והמינים מימי מלחמת העולם הראשונה..
גלגלי עץ הנראים חדשים, צפצפות וצופרים מתחילת המאה הקודמת, חלקי פח, חלקי מנוע...ועוד ועוד.... זה פשוט לא נגמר.
לאחר 3 שעות של שוטטות, הבנו שלא ראינו אפילו אחוז קטן מהתערוכה ועל מנת להספיק הכל יש לשהות במקום שבוע... רק חבל שהאירוע נמשך יומיים. כמנהג המקומיים הצטיידנו בפיינטים של בירה והמשכנו להסתובב ב"לונה פארק של ביולי" כטוב ליבנו בבירה.
אנחנו כשלעצמנו מעדיפים רכבים אמריקאיים. הגודל העוצמה והעיצוב תמיד נראו לנו מוצלחים יותר מאשר הרכבים האנגליים הצנועים.
אך כשהגענו לאיזור תצוגת הרכבים, ובמיוחד לאיזור הרולס רויס, הבנטלי והיגואר, הבנו כי אין להם במה להתבייש.
השעות נקפו הרגליים כאבו והאדידס החדשות שקנינו בדיוטי פרי הושחתו מהבוץ והחלטנו שיש לעשות מנוחה אולם כשהלכנו לחפש מקום מרבץ גילינו את המוזיאון הלאומי למכוניות עתיקות ולא האמנו למראה עינינו.
היום כאילו רק החל ובעלי החל לתפוס תאוצה, כשנכנסנו אז גם עיניי נאורו, רמת המוזיאון, התצוגה, השימור, אלו הם דברים שאין הדף יכול להמחישם. צריך להיות שם בכדי להבין את גודל הכבוד והחשיבות שרוכשים האנגלים למסורת ולהיסטוריה שלהם. במוזיאון מסודר ואינטראקטיבי מוצגות מכוניות משחר ההסטוריה המוטורית ועד לימינו. הסתיים היום, חזרנו לחנייה מותשים כאשר ידינו מלאות בשקיות עם מזכרות, אביזרים וחומרים כימיים שונים לניקוי והברקת הרכב והדרך חזרה נראתה ארוכה מאי פעם.

טיילנו במזכרת בתיה

בשלהי הקיץ אירגן המועדון טיול במושבה מזכרת בתיה. המושבה ההסטורית שהוקמה על ידי הברון רוטשילד בסוף המאה ה 19, הוותה תפאורה מתאימה לעשרות הענתיקות שהשתלבו בטבעיות בסמטאותיה. החברים בקרו במוזיאון המושבה, טיילו בעזרת מדריכי המוזיאון ברחובותיה ולבסוף ביקרנו גם באוסף של חיקה ברנשטיין ז"ל, חבר כבוד של המועדון שנפטר לא מזמן.

שירות אחסנת רכב בחניון התאומים

הרכבים בחניון נשמרים בקומת מרתף סגורה, מוארת ומוגנת באמצעות מצלמות טלויזיה במעגל סגור. שירות אישי ומקצועי בסטנדרטים הגבוהים ביותר.

50% הנחה לחברי מועדון ה-5 כנגד הצגת תעודת חבר בתוקף בלבד.

רח' ז'בוטינסקי 33 ר"ג, מגדלי התאומים
טל' 03-7529317 www.2-park.co.il